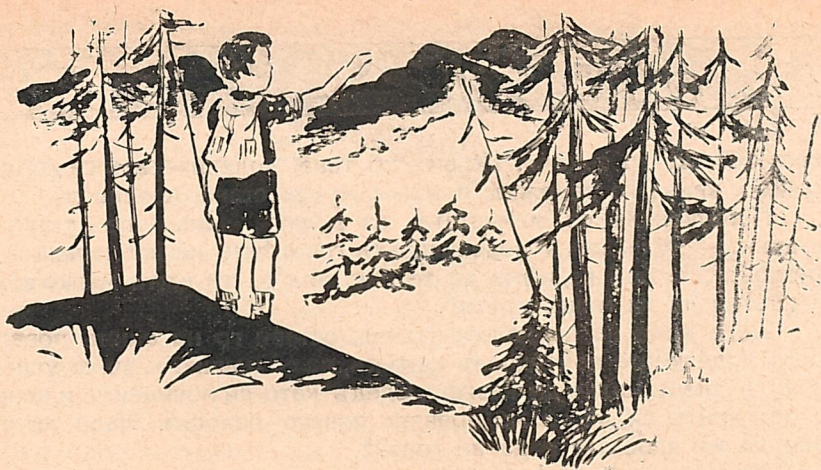

РОДИНА

Кждето Дунава се лѣе
и Черното море синѣй,
кжде Балкана пѣсни пѣе,
и Рила гордо се бѣлѣй;

кжде шуми и пѣй Марица
срѣдъ равната тракийска ширь,
и вий снагата си Росица,
кжде живѣй любовъ и миръ;

кжде цвѣтя трептятъ въ полето
и златно жито, грозде зрѣй;
най-свѣтло гдето е небето
най-ярко слънце гдето грѣй;

тамъ мойта малка е родина,
земя на воини дѣди,
земята — райската градина —
на слава, подвизи, борби!...

Тамъ, тамъ е!... Нека въ нея всжде
да бжде радость, красота!
О, нека, Боже, да пребжде
въвъ блѣсъкъ, слава и цвѣтя!...

Недѣлчо Тинчевъ